

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

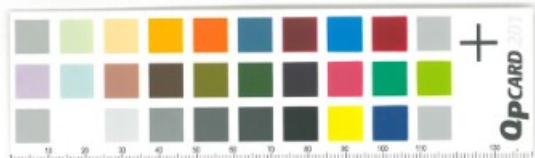
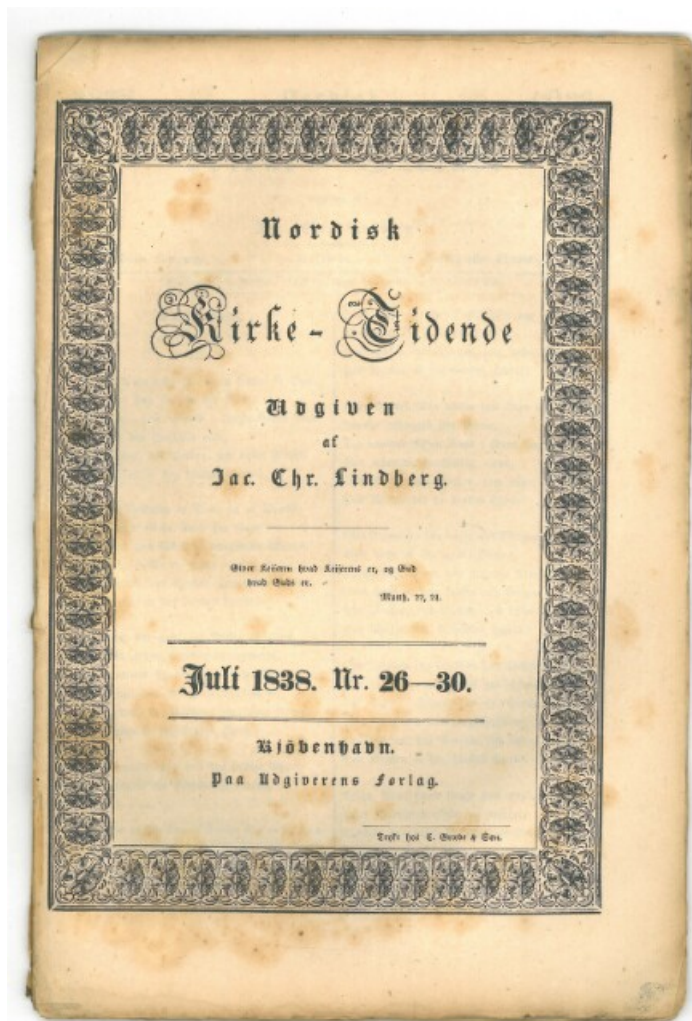
Titel: Aandelig Fiskervise

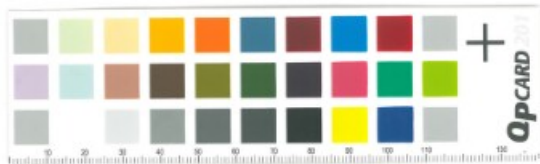
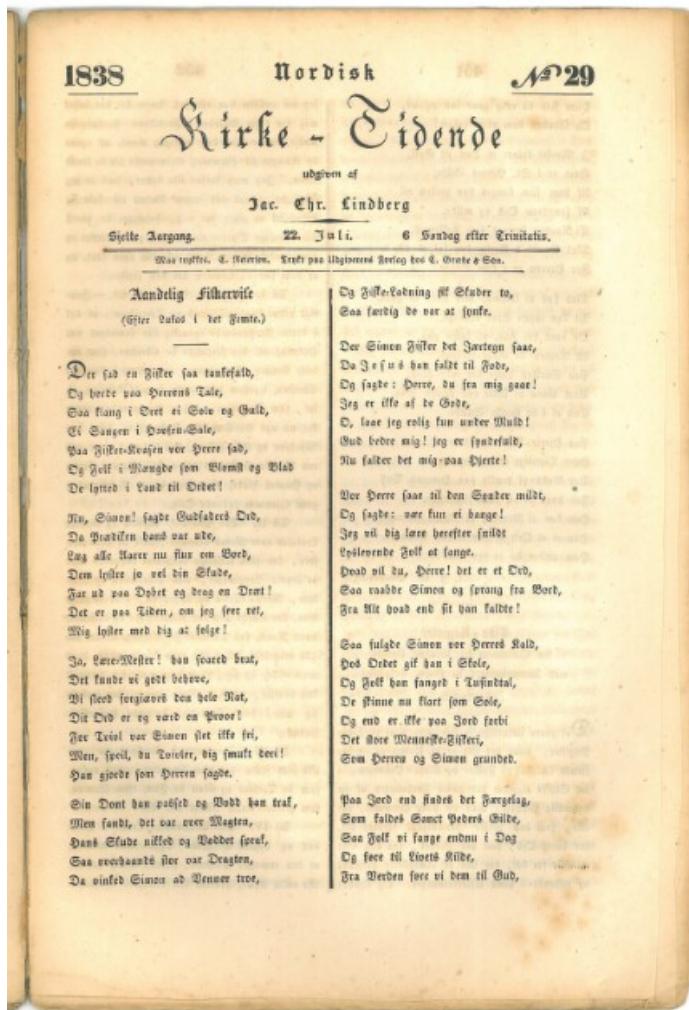
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Aandelig Fiskervise", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_602-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

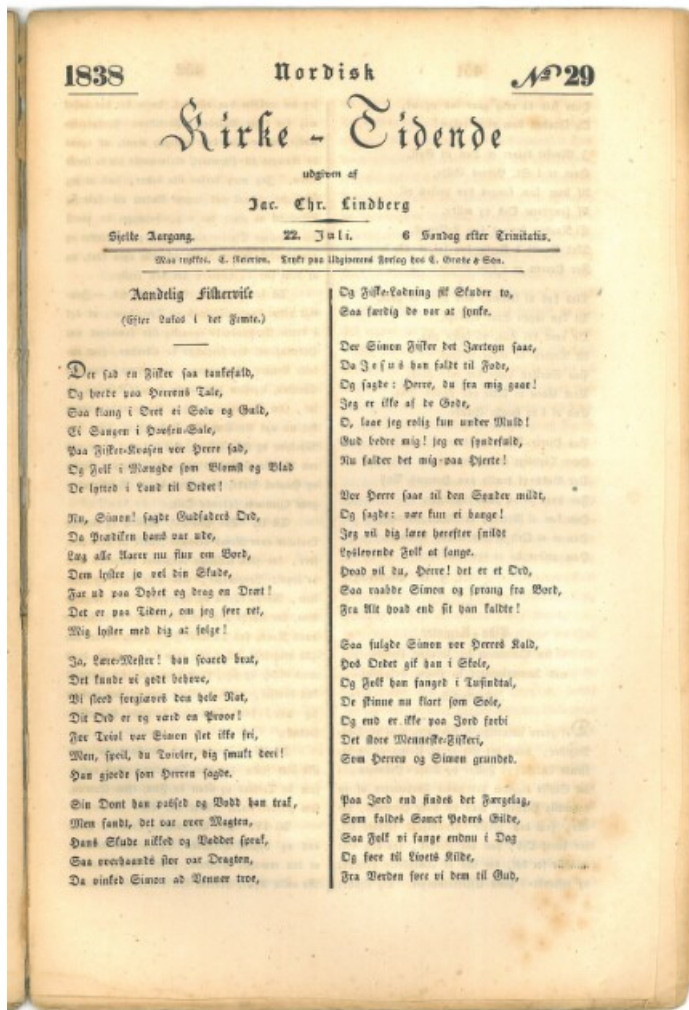
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

□ □ □ □

1838

Nordisk

Nº 29

Kirke - Tidende

udgivet af

Jac. Chr. Lindberg

Hjelle Aarhaug.

22. Juli.

6 Søndag efter Trinitatis.

Man trykker. 2. Hæderens, Kjøbt paa Ulystensvej Herberg hos S. Ørsted & Søn.

Aandelig Sikkertvise (Sjere Dals i det Fjerte.)

Der sad en Hjerter saa tankfuld,
Dy berde paa Herrens Tale,
Saa hang i Døet ei Sole og Guld,
Et Søngen i Høsten-Sale,
Paa Hjerter-Søngen vor Herre sad,
Dy Hjerter i Sængde som Blomst og Blad
De lytted i Vand til Døet!

Ja, Simon! sagde Gudfader Dø,
Da Hjerter band var alle,
Lag alle Hjerter nu sin om Børd,
Dem lytted jo vel din Skade,
Jag ud som Døet og drøg en Døet!
Det er som Liden, om jeg ser vel,
Mit lytted med dig at følge!

Ja, Herrens Hjerter! han seared best,
Det kunde vi godt berde,
Vi seared forjæret den hele Nat,
Dit Dø er og vord en Hørd!
Her Lytted var Simon det alle fri,
Men, speil, du Lytted, dig smukt ber!
Dag gjørd som Herrens sagde.

Sin Døet kan seared og Døet kan straf,
Men sandt, det var over Nægten,
Døet Skade alle og Døet speil,
Saa vord som det var Døet,
Da vord Simon ad Døet troe,

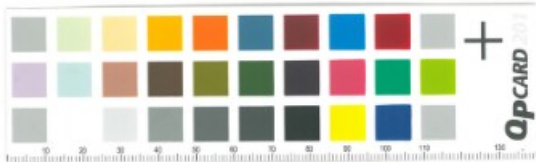
Dy Hjerter-Købning til Skader to,
Saa seared de var at seare.

Der Simon Hjerter det Jætegn saar,
Da Jætegn han faldt til Jøde,
Dy sagde: Herre, du fra mig sear!
Jeg er alle af de Gøde,
Dy, sear jeg velly sun under Mørd!
Gud berde mig! jeg er Jætegn,
Nu faldet det mig som Hjerter!

Der Herre saar til den Søngen midt,
Dy sagde: var sin ei hange!
Jeg vil dig seare berde seared
Køstseende Jætegn at seare.
Døet vil du, Herre! det er et Døet,
Saa vordt Simon og seared fra Børd,
Fra Mit hørd end sit som faldet!

Saa fulgte Simon vor Herrens Kald,
Hørd Døet gif han i Skole,
Dy Hjerter han fangde i Løstetal,
De sinne nu hjerter som Sole,
Dy end er alle som Jørd seared
Det Døet Menneske-Hjerter,
Saa Herrens og Simon grundet.

Paa Jørd end faldet det Jætegn,
Saa faldet Simon Peders Gilde,
Saa Hjerter vi fangde endnu i Døet
Dy seared til Døet Hjerter,
Fra Døet seared vi dem til Gud,

□ □

